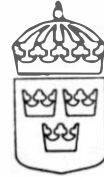

Motion till riksdagen

1985/86:Jo301

Bengt Kronblad (s)

Ett bredare resursutnyttjande av skogen

Mot.
1985/86
Jo301—306

Skogen utgör ett resursförråd för välfärden och en plattform för den ekonomiska tillväxten. Trycket på skogen har ökat i och med att tillväxten ständigt förväntas öka. Det finns risk för att skogen enbart uppfattas som virkesproducent, och att ekonomiska hänsyn i allt större utsträckning får företräde framför elementära ekologiska hänsyn. I den storskaliga omvandlingen av den svenska skogen, från en i alla former väl utvecklad diversitet till stora områden av monotona produktionslandskap, blir kraftfulla juridiska styrmedel allt viktigare för att bevara skogens mångfald. Skogen är en intrikat väv av beroendeförhållanden mellan djur, växter och den icke-levande miljön.

Det blir framdeles allt viktigare att betona skogens fulla betydelse som producent av, inte bara virke, utan även bär, svamp, kött och som en alldeles unik rekreations- och trivselsefaktor. Vi måste finna former för en skötsel av hela ekosystemet med en verksamhet som helhetsmässigt anpassar samhället till naturens funktioner och som strävar till att upprätthålla produktion, artsammansättning och förnyelseförmåga hos naturens olika enheter.

Vi vet att de senaste decenniernas utnyttjande av skogen inneburit en fortskridande utarmning av skogens fauna och flora. Tyvärr har vi inte nått så långt i förståelsen av systemen att vi hos alla arter kan precisera deras funktionella betydelse. Flera av de missgynnade arterna är nyckelarter vilkas försvinnande leder till omfattande kedjereaktioner. Varje art är unik och borde behandlas med vederbörlig respekt.

Till de arter vi uthålligt kan utnyttja för egen välfärd hör skogens bär och svampar liksom våtmarkernas stundom rika bärskörd. Av skogens totala produktion utnyttjas endast några få procent för konsumtion. Det måste betraktas som ett magnifikt resursslöseri. Stora lokala skillnader finns självklart beroende på region, tradition, åtkomlighet etc.

I Finland uppskattar man värdet av bär- och svampplockning till drygt 350 milj. kr. per år, ett resultat man under åttiotalet vill höja med 20 %.

Lingonet är tillsammans med blåbäret vårt i särklass vanligaste bär. Skördarna av lingon påverkas av en rad miljöfaktorer, men kan på goda öppna och ljusa platser uppgå till mer än 500 kg per hektar. Stora variationer förekommer dock. Blåbäret ger en hektarskörd på mellan 100 och 500 kg. Hjortronets skördar varierar mellan 30 och 300 kg per ha. Tranbäret är produktivt och ger mellan 200 och 500 kg per ha, men är tyvärr det bär som först får stryka på foten när myrar dikas ut. Kråkbär, som har ett oförtjänt tveksamt bärrykte, ger regelbundna skördar på mer än 100 kg per ha. Odonet är också ett produktivt bär som kan ge goda skördar de år blåbäret delvis saknas.

Skogsmarkerna avkastar givetvis fler bär, främst i randzonerna. Hallon, smultron, mjölon, rönnbär, enbär, björnbär och åkerbär är exempel på bär av skiftande kvalitet och med olika användningsmöjligheter.

Lingon och tranbär är exempel på bär som med inhemsk genetik lätt kan odlas, och för lingonet har hektarskördar på upp till 5 000 kg noterats i Finland. I Estland odlar man tranbär i övergivna torvtäckter med medelresultat kring 600 kg per ha.

I Finland har man till dags dato utbildat 50 000 svampkonsulenter, som betonar värdet av främst 20 arter handelssvampar. Medelskörden av dessa svampar uppgår till 100 kg svamp per ha och år. Stora variationer finns och för exempelvis riskorna kan dessa vissa år uppgå till 500 kg/ha. Vi har inom detta område mycket att lära och många vägar att vandra vidare på.

I förlängningen av ett ökat bär- och svamputtag, främst i tätortsnära områden, finns det faktum att den enskilde skogsägaren inte alltid får ett normalt ekonomiskt utbyte av sina bär- och svampmarker. En metod för en framtida kompensation kan vara en något lägre skogsbeskattning i dessa områden.

Enligt min mening bör statsmakterna genom att främja information och utbildning skapa kunskap och förståelse hos alla om vilka resurser skogen erbjuder och om hur vi kan ta till vara dessa. Ett åtgärdsprogram med detta syfte skulle exempelvis kunna innehålla en "allmansfolder", i vilken de viktigaste svamparna och bären med utbredningsområden, regler för beskattning, grossister etc. beskrevs. Skogsstyrelsen kunde tänkas medverka genom målgruppsinriktad information till skogsägare, skolor m. fl. I särskilt viktiga regioner borde det vara möjligt att tänka sig att bär- och svampkonsulenttjänster inrättades. Kommunernas medverkan skulle kunna ske genom att foldrar och lokala kartor togs fram och genom att utställningar, studiedagar etc. arrangerades. AMU skulle med hjälp av övrigt undervisningsväsende kunna fylla en viktig initialfunktion i ett brett arbete för att utveckla och ta till vara de i denna motion nämnda skogs- och skogsmarksresurserna.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om åtgärder avsedda att främja ett bredare resursutnyttjande av skogen.

Stockholm den 15 januari 1986

Bengt Kronblad (s)